

Visserke met de pijp

■ Toeristen die vroeger naar Oostende kwamen, stuurden graag een postkaart met een visser als illustratie naar het thuisfront. Aanleiding was dan ook vaak een zeewijding of een of andere processie.

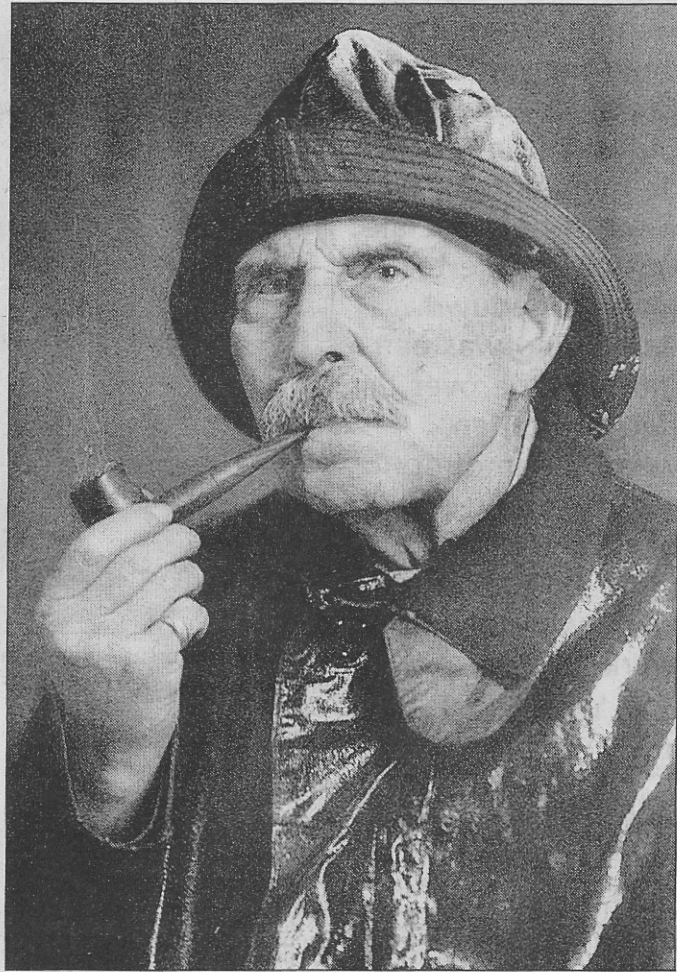
Als we ons goed hebben laten informeren, was die zogenaamde visser op zijn paard met een pijp in de mond, vaak helemaal geen visser, maar een kleermaker, die jaarlijks de rol van 'Visser te paard met pijp', met veel gene-

genheid speelde. Als we ons niet vergissen, is de prentkaart met de visser, die de pijp aan de mond houdt, ene Bourgeois; anderen zeggen dan weer dat het inderdaad om een verklede kleermaker uit Oostende ging.

3007 Type de Pêcheur - LL

Een visser met visnet en de obligate pijp uit 1910.

Deze kaart toont een poserende visser uit de zeewijding van Oostende rond 1936.

Pijp en zuidwester

Vele van de oude prentkaarten laten een visser met een visnet zien, terwijl hij zijn pijp met de kop naar beneden of opzij houdt, opdat de wind er niet te veel zou inslaan. De visser op de kaart draagt ook meestal een *zuidwester*, zoals vissers die op zee bij wind en storm droegen.

Het aantal prentkaarten met *Visserke-vis met de pijp*, zoals Paul Van Ostaeyen in zijn befaamde gedicht schreef, is niet verwonderlijk. Op de bijna 50 kaarten met Vlaamse vissers, die we bezitten, vinden we een 15-

tal, waarbij de visser een pijp in de mond of ook wel in de hand houdt. Het gaat dan bijna altijd om een kort pijpje of een *neusbrandertje*.

Een echte man moest de pijp roken. Daarbij waren sigaretten in de tijd nog niet veel in gebruik. Sigaren waren er wel, maar die waren eerder bestemd voor de rijke heren.

Nu worden er bijna geen pijpen meer gerookt, toch niet bij de zeevissers. Toch zou er bij bepaalde hogeschoolstudenten een opmars, een rage zijn, waarbij men weer meer naar de pijp grijpt. (Omer Vilain)